

Deontologische Code

Deze code werd overgenomen van de Evangelische Alliantie Vlaanderen.

1. Doelstelling

Leiderschap is een belangrijk middel om de gemeente van Christus en haar aanverwante organisaties op te bouwen en vorm te geven. Deze code over leiderschap heeft tot doel de kwaliteit van ons functioneren te toetsen en te ontwikkelen naar een bijbels leiderschapsmodel. Vanuit onderstaande visie willen we meewerken om een kwalitatieve groei te bewerken bij onze gemeenteleden, in hun relaties en dienst aan elkaar (Ef4:12-13; 2Tm3:17). Deze kwaliteit zal echter moeten beginnen bij ons als leiders, zodat wij als voorbeeld kunnen dienen (1Pt5:2-3). Omdat de eenheid van de evangelische beweging in Vlaanderen (Jh17; Fp2:2) hoge prioriteit heeft, geloven we ook dat er in ons leiderschap een eenheid naar voren dient te komen waarin wij elkaar – in welke kerk of denominatie we ook dienen – kunnen aanmoedigen, bevestigen en waarbij wij collegiaal met elkaar kunnen omgaan.

Ons verlangen naar *kwaliteit* wordt gemotiveerd door de gedachte dat voor God alleen het beste goed genoeg is en dat we dienen te streven naar een volkomen toerusting in de uitoefening van ons leiderschap. Leider zijn we nooit alleen, maar altijd samen. Onze Heer Jezus Christus heeft niet een opvolger uitgekozen, maar twaalf apostelen die samen het fundament van de Kerk zouden zijn en als *team* zouden werken. Individueel leiderschap is niet aan te raden. Zowel binnen als buiten de gemeente dienen we te streven naar een *gezamenlijk leiderschap* voor de kudde van Jezus Christus.

2. Algemene visie op leiderschap

Als voorgangers, oudsten en bestuursleden* van kerken en organisaties, aangesloten bij de *Evangelische Alliantie Vlaanderen*, verklaren wij dat we, op grond van de Bijbel, volgende visie op leiderschap in de dienst van God onderschrijven. Als leiders willen we pro-actief onze naaste liefhebben als onszelf, doordat we binnen ons *geestelijk waardepatroon* de nieuwtestamentische Gemeente als uitgangspunt nemen. Daardoor beoordeelt de Bijbel – als Woord van God – de gemeente (Hd17:11). Menselijk gezag is dus nooit absoluut, want God is de bron van alle gezag. De Leraar en Trooster is de Heilige Geest en niet wijzelf. Jezus Christus is het centrum van ons leven en van onze bediening. Hij maakt ons nederig en bereid om schuld te bekennen en/of fouten toe te geven.

**Wanneer in de Evangelische Deontologische Code de term ‘voorgangers en oudsten’ gebruikt wordt, geldt dit naar analogie ook voor de leidinggevendenden (bestuursleden, directie, ...) van organisaties.*

3. Bijbelse uitgangspunten

3.1 Dienen

We willen vanuit een persoonlijke en intieme omgang met Jezus Christus de nadruk leggen op relatie in plaats van op positie, waarbij we de geestelijke gemeenschap hoog waarderen. Ook willen we ten volle beseffen dat we beperkt zijn in gaven, als individuen en dat we dus anderen nodig hebben. Vandaar dat we:

1. Dienen, en niet heersen (Mt20:25-28; Jh13:14-15; 2Ko1:24; 4:5; 1Pt5:3; Ez34:4).
2. Bereid zijn de laagste plaats in te nemen (1Ko4:9-13).
3. Er niet op uit zijn om het monopolie aan onszelf te houden, maar erop uit zijn om anderen te stimuleren tot het ontplooiën van hun talenten en ruimte te creëren tot het uitoefenen van hun eigen gaven (Ef4:12; 2Tm2:2).

3.2 Erkenning

De behoefte aan erkenning is een gezonde behoefte, die God aan ieder mens gegeven heeft. We dienen er daarom zorg voor te dragen dat ieder lid op zijn plaats en in zijn taak eer en waardering krijgt (Rm12:10). Omdat leiders niet altijd de erkenning ontvangen die ze verdienen, dienen ze in de eerste plaats hun erkenning van God te verwachten. Daarom willen we geen eer of populariteit zoeken bij mensen, maar in eerste instantie God zoeken te behagen (Gl1:10; 1Ts2:3-6).

3.3 Voorbeeld

Jezus ging ons voor in het dienen. Zijn voorbeeld volgend willen we niet naar onszelf wijzen of onszelf centraal plaatsen, maar doorverwijzen naar Christus (Mt5:16; 1Ko2:1-5; 2Ko4:5; 10:17-18).

3.4 Gezag versus macht

Omdat het uitoefenen van gezag ook risico's inhoudt, dienen we zorgvuldig met het ons verleende mandaat om te gaan. Gezonde supervisie van andere oudsten, voorgangers, kan ons hierbij helpen. Onze persoonlijke agenda behoort ondergeschikt te zijn. Daarom willen we:

1. Eerst zelf het voorbeeld geven van wat we in woorden en prediking voorhouden (1Ko11:1; 2Ko6:3; 1Tm4:12; 2Tm2:15; Tt2:7; 1Pt5:3).

2. Gezag, vertrouwen en autoriteit verdienen of winnen, en niet eisen (1Ts2:6-7; Fm1:8-9).

Loyaliteit aan leiders heeft niet dezelfde status als loyaliteit aan God.

3. Nooit enigerlei dwang of manipulatie gebruiken, omdat in Gods koninkrijk alles berust op vrijwilligheid en liefde (Fm1:14; 1Pt5:2).

4. Disciplinaire maatregelen enkel toepassen wanneer de essentie van de bijbelse leer en moraal in het gedrang zijn (Mt18:15-17; 1Ko5:1-13). Bij het uitvoeren van deze tucht dienen we te streven naar een eenheid met de gehele Vlaamse evangelische beweging. Ruggespraak met onbevooroordeelde leiders van buiten de plaatselijke gemeente is hierbij gewenst.

3.5 Openheid

Omdat openheid en transparant handelen hoge prioriteit hebben, willen we slechts met medeweten van een nieuw gemeentelid/lid van de organisatie en met respect voor de privacy, over betrokkene informatie opvragen via de leiding van zijn/haar vorige gemeente/organisatie.

3.6 Verantwoording afleggen

Wij willen samen dienen en luisteren naar elkaar met eerbied voor elkaar. We willen elkaar steunen en zijn bereid verantwoording af te leggen aan elkaar. We zijn waakzaam voor sektarische ontwikkelingen. Vandaar dat we geestelijke inspraak van andere leiders in ons leven accepteren, en zo onze levenswandel laten toetsen aan het Woord van God (Hd15:2-3). Gehoorzaamheid van anderen is een vrucht die voortkomt uit onze eigen bereidheid verantwoording af te leggen aan andere leiders en onderwerping aan Christus. (Hb13:17; 1Pt5:4).

4. Deontologische regels

Uit het voorgaande volgt dat wij de volgende deontologische regels erkennen als morele waarden op grond van bijbelse, maatschappelijke en medemenselijke overwegingen.

4.1 Vertrouwelijke Informatie

1. We willen vertrouwelijke informatie verkregen vanuit een pastorale relatie niet misbruiken, dit ter bescherming van de persoon; in gevallen waar de wet echter gebiedt melding te maken, dient volgens die wet gehandeld te worden en is het nodig die informatie te gebruiken, ter bescherming van andere personen.

EAV Deontologische code

2. Anderzijds willen we niet dat de leidinggevende de vertrouwelijkheid (discretieplicht) misbruikt als alibi om zich te onttrekken aan kritische bevraging, supervisie, e.d.

4.2 Ledenwerving

In het naar buiten treden en het uitnodigen van belangstellenden menen we dat eerlijkheid en respect aan de dag leggen belangrijk is; opdringerigheid, bedrieglijke methoden of valse voorwendselen horen niet thuis in evangelieverkondiging (2Ko4:2).

4.3 Vrijheid van komen en gaan

We zien de vrijheid van keuze als een door God gegeven goed; alle leden zijn dus vrij om op elk ogenblik de gemeente te verlaten. Indien iemand duidelijk te kennen geeft dat hij wenst te gaan, dan dient dit vanuit de gemeenschap gerespecteerd te worden.

4.4 Partnerkeuze

Wij vinden het belangrijk dat alle leden duidelijk Bijbels advies en onderricht ontvangen i.v.m. het huwelijk; Gemeenteleden mogen niet tot een partnerkeuze gedwongen worden. Wanneer hun eigen keuze buiten het kader van Gods Woord valt, zullen leden daar wel op gewezen worden.

4.5 Dwang

Wij geloven dat dwang, manipulatie of ongepaste druk niet thuishoren in een christelijke gemeenschap, noch lichamelijk, noch psychisch, noch op een andere manier, waardoor leden gedwongen zouden worden om iets te doen. Een vrijwillige en bewuste keuze is de maatstaf bij elke godsdienstige beslissing.

4.6 Winstbejag

Wij keuren het zoeken van eigen materiële of financiële verrijking bij de uitoefening van godsdienstig leiderschap in alle opzichten af. Onbaatzuchtigheid en belangeloze dienstbaarheid weerspiegelen het voorbeeld van Christus (1Pt5:2).

4.7 Openheid van financiën

Wij menen dat openheid in kerkelijke (en verenigings-) financiën een goede zaak is en zoveel mogelijk dient nagestreefd te worden (2Ko8:19-21), uiteraard zonder de deur open te zetten voor het misbruiken van vertrouwelijke of persoonlijke gegevens.

4.8 Exclusiviteit

Wij zijn overtuigd dat het beweren of suggereren dat evangelische gelovigen de enigen zijn die gered zijn, onbijbels is; alle oprechte gelovigen in Christus zullen gered worden; het is niet aan mensen gegeven om over andermans eeuwig lot te oordelen. Bovendien moeten alle gelovigen van andere godsdiensten en alle niet-gelovigen gerespecteerd worden in hun menselijke waardigheid.

4.9 Individuele ontplooiing en gemeenteontwikkeling

Wij geloven in een gezonde balans tussen individuele ontplooiing en gemeenteontwikkeling. Als leider dienen we ons te richten op de ontplooiing, en niet op het gebruiken van leden. Bij de ontwikkeling van de gemeente/ organisatie willen we niet dat dit ten koste gaat van de ontwikkeling van het individu: de gemeente/ organisatie zal pas tot bloei komen als alle leden tot hun recht komen. Daarbij is er geen 'aanzien des persoons' wat betreft mentale en/ of lichamelijke capaciteit

4.10 Gezagsuitoefening

We zien gezag in Gods koninkrijk altijd als dienend, en niet om te worden misbruikt voor eigen

EAV Deontologische code

voordeel of machtsuitbreiding. Fouten die leidinggevend maken, mogen niet toegedekt worden door de overige leidinggevend. Mobbing, pesterijen, favoritisme, stigmatiseren, ongewenst seksueel gedrag e.d. worden niet getolereerd.

4.11 Voorbeeldfunctie

We erkennen dat een leider er altijd naar streeft zelf het éérste voorbeeld te geven in alle morele regels die vanuit de bijbel gepredikt worden (eerlijkheid, rechtvaardigheid, onbaatzuchtigheid, morele en seksuele reinheid enz.).

4.12 Straffen

Wij geloven dat kinderen in de gemeente allereerst dienen op te groeien in een klimaat van liefde en zorg. Als beelddragers van God hebben zij recht op respect en verdienen zij onze steun. Opvoeding dient te gebeuren volgens de bijbelse principes. Teksten uit de Bijbel mogen echter niet misbruikt worden om lichamelijk of psychisch geweld goed te praten. Correctie en bijsturing in het opvoedingsproces dienen allereerst te gebeuren door middel van voorbeeld en consequente houding van de opvoeders met als doel de persoonlijke groei van elk kind als een apart individu.

4.13 Minderjarigen

Hoewel we kinderen in de gemeente willen opvoeden volgens de weg van God, zullen we hun recht als minderjarigen op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst eerbiedigen.

4.14 Gebedsgenezing

Wij geloven in de mogelijkheid van genezing van ziel en lichaam door de kracht van God via gebed, naar het voorbeeld van Jezus en de apostelen, maar zijn op geen enkele wijze tegen de medische geneeskunde. Het raadplegen van een arts zullen we in geen geval afraden.

4.15 Familiebanden

We zijn overtuigd dat een christen hoort te streven naar goede relaties met allen, en naar verzoening van gebroken relaties; daarom is het verzwakken of verbreken van familiebanden in de regel sterk af te raden.

4.16 Verantwoording

We vinden het noodzakelijk voor een leider om bereid te zijn, in geval van beschuldigingen op één van deze punten, verantwoording af te leggen, zowel binnen als buiten de eigen organisatie. Iemand die zuiver handelt heeft niets te verbergen. Zowel de gemeenteleider als het gemeentelid heeft recht op het consequent toepassen van “hoor en wederhoor” en op een onpartijdig oordeel van derden.